

Artık Gelmezsin Değil mi

– fatih-canava · 24 Temmuz 2009

Çalan bütün kapılarımın ardındaki kişi aynı
Sen değilsin
Sen olmayışın herkesi aynılaştırıyor.
Fakat bu boş odayı tokmaklayan benim
İçerisi boş mu?
Yoksa yoksun diye mi
Kimsecikler yok etrafımda
Ben de dâhil
Sağduyumu ölgün bir sarmaşık bürüdü
Tuhaf çingirak sesleri
Bir şeyler tanımlıyor
Peltek dokunuşlarıyla
İhanetin bakıcılığını yaptım yıllarca
Ellerimde büyüdü
Birdenbire oluşan bu yoksunluk duygusu
Hayatın hangi erozyonunun eseri
Bir diş izah aydınlatıyor seni bana
Patlak florasanları ile
Gelmezmişsiniz
Öyle diyorlar
Artık gelmezsiniz değil mi?

Ben yoksul bir izleyiciyim
Biraz yorgun, biraz dargın
Ve o kadar yoksulum ki
İzlenimim bile yok
Etrafta sensizlikten kalma hayat kırıkları
Mankenler yozlaşmaya yüz tutmuş
Hisleri pazarlıyor
Bedeli çoktan ödenmiş defilelerde
Blöf kokan serzenişler...
Riyakâr alış verişler...
Ey hayat!
Neden duygularımı baskül niyetine kullandın?
Nihayetler geri sayımların neresinde kaldı?

Kaçtan kaçta kadar, kaçta kaçta saymalıyım?
Bu kördüğümü çözebilecek bir düğüm muhakkak olmalı...
Seni bana ne getirir?
Bilmiyorum...
Şiirin bu noktasına ne yazayım ki gelesin
İnan ki bilmiyorum...
O yüzden bu boş kısmı sana bırakıyorum

Bu boşluğu sen yaz
Seni bana getirecek kelimeleri yaz
Ve gel
Gel içimdeki boşluğu da doldur!
Gel de kendime kavuşayım
Gelmez dediler hep
Gelmezmişsiniz...
Zaman gelmez dedi, akıl gelmez dedi,
Ay, toprak, su gelmez dedi
Bu melankolik gel-gitler arasında sadece sevgi inatlaştı:
-bekle, belki gelir...
-benimle beraber bekle...
Yoksa
Sahiden de gelir misiniz?
Beklemeli miyim?

Hayat anlarla örülüdür
Her biri yol ayrımlarına giden yol ayrımları
Bir yere gittiğin belli
bir yolculuk var da
gelmezsin değil mi?
artık gelmezsin
seni sevdim ya
sana inandım ya
sana "seviyorum" dedim ya
artık gelmezsin...
Gelmezsiniz...
Değil mi?